

Feltámadás

A soproni volt jezsuita konviktus épületének bővítése és átalakítása zeneiskola céljára

Építész: JÓZSA ÁGOTA, JÓZSA DÁVID, FARKAS MÁRIA – DOMIPORTA ÉPÍTÉSZ STÚDIÓ Szöveg: JENEI LÁSZLÓ Fotó: POLGÁR ATTILA

Az új épületszárny elhelyezkedése harmonizál az errefelé szokásos hosszú udvaros beépítéssel

A Patak utca felőli, kissé zord homlokzati kialakítás a környék gazdasági épületeit idézi

Bizonyára akad még bőven e negyedben olyan épület, amely eredeti rendeltetésétől megfosztva új funkcióját keresi. De talán az egykori jezsuita konviktus mellett egy sincs, amely ilyen sokáig volt kénytelen méltatlan célokat szolgálni. Nemesi származású diákok bentlakásos kollégiumaként 1661-ben nyitotta meg kapuit, ez azonban csak mintegy 15 évig működött itt. Később magtárként, istállóként, raktárként igyekeztek hasznosítani, ami persze nem használt neki túlságosan. Kőkeretes ablakait befalazták, festett famennyezetét lemeszelték. Kisebb csoda, hogy egyáltalán megmaradt. Ám hosszú kihasználatlanság után végre úgy tűnik, sikerült e valaha szebb napokat látott, védett épület sorsát rendezni: ide költözött a város zeneiskolája.

A tervezők törekedtek az eredeti állapotok minél teljesebb visszaállítására, amit az új funkciók megfelelő csoportosítása is elősegített. A kívánt jelentős szintterület és a telek szűkösége, a műemlékvédelmi szempontok és a zeneiskola akusztikai igényei közötti ellentmondást az új szárny északi oldalhatáron való elhelyezésével és „J” alakú befordításával oldották fel. E valóban szellemes megoldással sikerült a környék sűrű városzövetének hosszú, szűk udvaros térstruktúráját újrahasznosítani.

Az együttes zegzugosságát kerüldő, a változatos nagyságú terek feltárását az épületeken kívül és belül szerkesztett egyenesek mentén oldották meg, mintegy hangsúlyozva a telek szabálytalan alakját. A régi épület mellé emelt toronnyal biztosították a szárnyak lifttel való megközelíthetőségét. Ily módon a torony az épületegyüttes egyik fő

A SOPRONI SZENT MIHÁLY-DOMB A VÁROS KÖZÉPKORI NEGYEDEINEK EGYIKE. ELHELYEZKEDÉSE TÖBB SZEMPONTBÓL IS ÉRDEKES: MÁR NEM MAG ÉS MÉG NEM PEREMTERÜLET. A VÁRKERÜLETTŐL ÉSZAKRA, AZ IKVÁN TÚLI DOMBOKRA SZESZÉLYESEN KAPASZKODÓ KIS UTCÁIT A TÖRTÉNELMI BELVÁROS NAGYSZABÁSÚ RENOVÁLÁSI HULLÁMAI JÓRÉSzt ELKERÜLTÉK. SZÉPSÉGÉT NEM KÖNNYŰ TETTEN ÉRNI. EZEN AZ ÉPÍTÉSZETI SZEMPONTBÓL RENDKÍVŰL KARAKTERES KÖRNYÉKEN A KÖZPONTHOZ KÉPEST MINDIG ALÁRENDELTE SZEREP ÉVTIZEDES, ÉVSZÁZADOS ERJEDÉSI FOLYAMATOKAT INDÍTOTT MEG. TÖBBSÉGŰK MÁIG TART; NEM EGY KÖZÜLŰK VALÓSZÍNŰLEG A MŰEMLEKVEDELEM SZÁMÁRA IS TARTOGAT MEGLEPETÉSEKET.

A torony az udvar felett átívelő híddal akár az épületegyüttes emblémája is lehetne

Az oldal folyosók felülről kapnak természetes világítást

szervezője, az eltérő magasságú szintek találkozási pontja lett. Elhelyezkedése a fizikai kapcsolat megteremtésén túl a telek nélküle bizonytalan pontját is hangsúlyossá teszi. A toronyhoz csatlakozik a régi és az új épületet összekötő, faszerkezetű udvari híd is, mely könnyedségével, enyhe lejtősségével az együttes alaprajzi „szabálytalanságát” függőleges irányban terjeszti ki, de látványnak sem utolsó. A telekhatáron álló új épületrész közlekedő folyosói a „J” külső felére kerültek, ami felülről, lépcsők által alig zavarva kárpótolja egészen a földszintig természetes megvilágítást. Ebből következően az oktatóterem ablakai a városi forgalom

zajától védett kisebbik belső udvarra nyílnak, míg a Patak utca felé a környék gazdasági épületeit idéző, zárkózott tömeget mutat.

A konviktus épülete leginkább a reprezentáció, a nagyobb létszámú kulturális rendezvények színtere, az új épületben elsősorban tanterem kaptak helyet. A meglévő saroképület az oktatói és adminisztratív funkcióké, de van itt egy zenei könyvtár is. A parkolás problémáját az új szárny alatti teremgarázzsal oldották meg. A hármastagolású udvar kisebb koncertek ideális helyszíne lehet: a régi falak előtt zenekar és színpad, az új szárny felől pedig nézőtér helyezhető el.

Ahol csak lehetett, kibontották és restaurálták a régi, festett fafödémeket

